WYROK TRYBUNAŁU (czwarta izba)

z dnia 30 września 2010 r. *

W sprawie C-133/09

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Fövárosi Bíróság (Węgry) postanowieniem z dnia 23 lutego 2009 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 8 kwietnia 2009 r., w postępowaniu:

József Uzonyi

przeciwko

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve,

TRYBUNAŁ (czwarta izba),

w składzie: J.C. Bonichot, prezes izby, C. Toader, K. Schiemann, L. Bay Larsen (sprawozdawca) i A. Prechal, sędziowie,

* Język postępowania: węgierski.

rzecznik generalny: J. Mazák,
sekretarz: B. Fülöp, administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 8 lipca 2010 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu J. Uzonyiego przez Y. Uzonyiego, ügyvéd,

— w imieniu rządu węgierskiego przez R. Somssich, M. Fehéra oraz K. Szíjjártó, działających w charakterze pełnomocników,

— w imieniu Komisji Europejskiej przez B. Simona oraz F. Clotuche-Duvieusart, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 143ba ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 319/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. (Dz.U. L 58, s. 32) (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1782/2003").

2 Wniosek ten został przedstawiony w ramach sporu między J. Uzonyim a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve (głównym urzędem agencji ds. rolnictwa i rozwoju wsi, zwanym dalej „Hivatal") w przedmiocie oddzielnej płatności z tytułu cukru.

Ramy prawne

Prawo wspólnotowe

3 Artykuł 143ba rozporządzenia nr 1782/2003, zatytułowany „Oddzielna płatność z tytułu cukru", stanowi w swym art. 1 akapit pierwszy, co następuje:

„W drodze odstępstwa od art. 143b nowe państwa członkowskie stosujące system jednolitych płatności obszarowych mogą, do dnia 30 kwietnia 2006 r., zdecydować o przyznaniu rolnikom kwalifikującym się [do wsparcia] w ramach systemu jednolitych płatności obszarowych oddzielnej płatności z tytułu cukru za lata 2006, 2007 i 2008. Płatności zostają przyznane na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów, takich jak:

— ilość buraków cukrowych, trzciny cukrowej lub cykorii objętych umowami o dostawy zawartymi zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001,

— ilość cukru i syropu inulinowego wyprodukowanego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1260/2001,

— przeciętna liczba hektarów upraw buraków cukrowych, trzciny cukrowej lub cykorii wykorzystywanych do produkcji cukru lub syropu inulinowego i objętych umowami o dostawy zawartymi zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001

oraz w zakresie określanego przez państwa członkowskie przed dniem 30 kwietnia 2006 r. okresu reprezentatywnego wynoszącego jeden rok gospodarczy lub więcej lat gospodarczych 2004/2005, 2005/2006 i 2006/2007, który może być różny dla każdego produktu.[…]".

4 Artykuł 1 pkt 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2011/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. dostosowującego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru i rozporządzenie (WE) nr 320/2006 ustanawiające tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej (Dz.U. L 384, s. 1), które weszło w życie w dniu 1 stycznia 2007 r., zastąpił drugie zdanie art.143ba ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1782/2003 następującym tekstem:

„Płatność ta jest przyznawana w odniesieniu do okresu reprezentatywnego, który może być różny dla każdego produktu i obejmować jeden rok gospodarczy lub więcej lat gospodarczych spośród lat gospodarczych 2004/2005, 2005/2006 i 2006/2007 i który został określony przez państwa członkowskie przed dniem 30 kwietnia 2006 r. na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów, takich jak:

— ilość buraków cukrowych, trzciny cukrowej lub cykorii objętych umowami o dostawy zawartymi zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 lub, w odpowiednich przypadkach, art. 6 rozporządzenia (WE) nr 318/2006,

— ilość cukru lub syropu inulinowego wyprodukowanego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1260/2001 lub, w odpowiednich przypadkach, rozporządzeniem (WE) nr 318/2006,

— przeciętna liczba hektarów upraw buraków cukrowych, trzciny cukrowej lub cykorii wykorzystanych do produkcji cukru lub syropu inulinowego i objętych umowami o dostawy zawartymi zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 lub, w odpowiednich przypadkach, art. 6 rozporządzenia (WE) nr 318/2006".

5 Ta zmiana, niemająca ratione temporis zastosowania w sporze przed sądem krajowym, została w nim powołana przez pozwaną jako element służący wykładni art. 143ba rozporządzenia nr 1782/2003.

Uregulowania krajowe

6 Artykuł 2 ust. 1 rozporządzenia nr 48/2006 (VI.22.), wydanego przez ministra ds. rolnictwa i rozwoju wsi (FVM) w sprawie oddzielnych płatności z tytułu cukru przyznawanych rolnikom kwalifikującym się do wsparcia w ramach systemu jednolitych płatności obszarowych (*Magyar Közlöny* 2006/75, zwane dalej „rozporządzeniem ministra ds. rolnictwa i rozwoju wsi"), stanowi:

„Do wsparcia w postaci tej płatności kwalifikują się rolnicy:

a) którzy w roku referencyjnym kwalifikują się do wsparcia w postaci jednolitej płatności obszarowej na podstawie szczególnego uregulowania;

b) którym w okresie referencyjnym przysługują prawa z tytułu umowy dostawy buraków lub też mają umowę opartą na kwocie cukrowej Słowenii;

c) którzy spełnili obowiązki wynikające z kontraktacji buraka cukrowego.

[…]".

7 Prawo z tytułu umowy dostawy odpowiada ilości buraków cukrowych koniecznej do wyprodukowania ilości cukru pokrytej kwotą cukrową przyznaną państwu członkowskiemu na podstawie prawa wspólnotowego.

8 Artykuł 5 rozporządzenia ministra ds. rolnictwa i rozwoju wsi stanowi:

„1) Do wniosku o udzielenie pomocy należy załączyć:

a) zaświadczenie wydane przez radę ds. cukru dotyczące ilości (w tonach) dostarczonego buraka cukrowego (o zawartości cukru 16 %) przypadającego na wnioskodawcę w dniu 1 lipca 2004 r. i w dniu 1 lipca 2005 r. (należy je obliczyć, przyjmując przeciętne pozyskiwanie 140 kg/t),

b) zaświadczenie wydane przez podmiot zarządzający uprawniony do danych kwot w celu przetworzenia buraka cukrowego od ilości (w tonach) buraka cukrowego »A« i »B« (o zwartości cukru 16 %) dostarczonej zgodnie z umową kontraktacji

w latach 2004/2005 oraz 2005/2006 (zaświadczenia przetwórców zostanie w razie potrzeby skorygowane poprzez uwzględnienie przeciętnego pozyskiwania 140 kg/t);

c) zaświadczenie wydane przez regionalne stowarzyszenie plantatorów buraka cukrowego, w którym zaświadcza się, że wnioskodawca spełnił obowiązki wynikające z umowy dostawy;

d) jakiekolwiek inne dokumenty dowodzące posiadania praw do pomocy.

2) W przypadku członków stowarzyszenia plantatorów, przetwórcy poświadczą całkowitą ilość buraków przekazanych przez dane stowarzyszenie, natomiast owo stowarzyszenie poświadczy częściowe ilości przekazane w imieniu jego członków.

[…]".

Postępowanie przed sądem krajowym i pytanie prejudycjalne

9 W dniu 28 czerwca 2006 r. József Uzonyi, skarżący przed sądem krajowym, złożył do Hivatal dotyczący 2006 r. wniosek o wypłatę oddzielnej płatności z tytułu cukru wyprodukowanego przezeń z buraków cukrowych dostarczonych za pośrednictwem przedsiębiorstwa skupu, pełniącego jednocześnie funkcję pośrednika, koordynatora i doradcy w zakresie prowadzenia działalności wytwórczej przez zrzeszonych w jego ramach rolników.

10 József Uzonyi mógł jednak udowodnić przysługujące mu prawo z tytułu umowy dostawy oraz wykonanie zobowiązań wynikających z tej umowy jedynie względem przedsiębiorstwa skupu.

11 Decyzją z dnia 18 kwietnia 2007 r. Hivatal nie uwzględnił jego wniosku ze względu na niekwalifikowanie się przezeń do tej postaci wsparcia, ponieważ nie dostarczył on wymaganych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia ministra ds. rolnictwa i rozwoju wsi dokumentów.

12 József Uzonyi odwołał się od tej decyzji.

13 Odwołanie to zostało oddalone decyzją z dnia 6 lipca 2007 r., wydaną przez ministra ds. rolnictwa i rozwoju wsi, poprzednika Hivatal, strony pozwanej przed sądem krajowym.

14 W uzasadnieniu tej decyzji stwierdzono, że do wsparcia w postaci tej płatności kwalifikują się jedynie ci rolnicy, którzy posiadają prawa z tytułu umów dostaw buraków i którzy spełnili zobowiązania wynikające z tych umów. Ze względu zaś na to, że dołączone do wniosku dokumenty nie dotyczyły prawa skarżącego z tytułu umowy dostawy buraków ani do wykonania przezeń zobowiązań wynikających z tej umowy, lecz praw i zobowiązań przedsiębiorstwa skupu, nie zostały spełnione przesłanki ustanowione w art. 5 ust. 1 rozporządzenia ministra ds. rolnictwa i rozwoju wsi.

15 József Uzonyi wniósł do sądu odsyłającego skargę przeciwko tej decyzji. Podniósł w niej, że dochodzi do dyskryminacji pomiędzy plantatorami buraka cukrowego, którzy dokonują dostaw na własny rachunek, a tymi, którzy dokonują ich za pośrednictwem przedsiębiorstwa skupu. Zażądał w niej zastosowania w drodze analogii art. 5

ust. 2 rozporządzenia ministra ds. rolnictwa i rozwoju wsi dotyczącego dostaw buraków cukrowych za pośrednictwem stowarzyszeń plantatorów.

16 Strona pozwana podnosi przed sądem krajowym, że stosowanie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów dotyczy okresu reprezentatywnego, do którego odsyła art. 143ba rozporządzenia nr 1782/2003, a nie – osób kwalifikujących się do wsparcia w postaci płatności, o których mowa w tym przepisie. Pozwana znajduje potwierdzenie swego twierdzenia w zmianach, jakie zostały wprowadzone do art. 143ba rozporządzenia nr 1782/2003 w drodze art. 1 pkt 2 rozporządzenia nr 2011/2006. Zmiana ta polega zdaniem pozwanej na wyjaśnieniu brzmienia normy, bez zmiany jej sensu. Zarówno przed jej wprowadzeniem, jak i po nim, stosowanie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów dotyczyło jedynie okresu reprezentatywnego.

17 Sąd odsyłający jest zdania, że art. 2 i 5 rozporządzenia ministra ds. rolnictwa i rozwoju wsi wykluczają z płatności rolników, którzy nie są bezpośrednio związani umową z producentem cukru, lecz zawarli umowę kontraktacji z przedsiębiorstwem skupu, które posiada prawo z tytułu umowy dostawy mające za podstawę obszary uprawiane przez rolników zrzeszonych w ramach przedsiębiorstwa skupu. Rolnicy ci jako tacy nie mogą udowodnić, że posiadają prawa z tytułu umów dostawy wymagane przez właściwe przepisy rozporządzenia ministra ds. rolnictwa i rozwoju wsi w celu uzyskania płatności.

18 Ten sam sąd podnosi, że rolnicy należący do stowarzyszenia plantatorów, którzy nie są bezpośrednio związani umową z producentem cukru, lecz zawarli umowę kontraktacji ze stowarzyszeniem, które posiada prawo z tytułu umowy dostawy mające za podstawę obszary uprawiane przez zrzeszonych w nim plantatorów, mogą natomiast otrzymać oddzielną płatność z tytułu cukru na podstawie obowiązujących przepisów

art. 5 ust. 2 rozporządzenia ministra ds. rolnictwa i rozwoju wsi, przedstawiając dokumentację dostarczoną przez to stowarzyszenie.

19 W opinii tego sądu należy wziąć pod uwagę utrwalone orzecznictwo Trybunału, zgodnie z którym art. 34 ust. 2 akapit drugi WE, ustanawiający zakaz jakiejkolwiek dyskryminacji w ramach wspólnej polityki rolnej, stanowi jedynie szczególny wyraz ogólnej zasady równości.

20 Sąd odsyłający jest zdania, że brzmienie podlegającego wykładni przepisu wspólnotowego nie jest jasne, zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, iż przepis ten został następnie zmieniony. Sąd ten dodaje, że jeśli Trybunał rozstrzygnąłby, iż zgodnie z art. 143ba rozporządzenia nr 1782/2003 producenci buraków dokonujący swoich dostaw za pośrednictwem przedsiębiorstwa skupu kwalifikują się do wsparcia w postaci oddzielnej płatności z tytułu cukru tak samo jak ci producenci, którzy sami dokonują dostaw, płatność taka mogłaby zostać przyznana, w drodze zastosowania przez analogię art. 5 ust. 2 rozporządzenia ministra ds. rolnictwa i rozwoju wsi, w odniesieniu do 2006 r. zarówno stronie skarżącej przed tym sądem, jak i wielu innym skarżącym w ramach zawisłych aktualnie sporów.

21 W tym kontekście Fővárosi Bíróság zawiesił postępowanie i zwrócił się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy z wyrażenia »zostają przyznane na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów« zawartego w art. 143ba ust. 1 rozporządzenia w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2006 r. wynika, że jeżeli chodzi o prawo do oddzielnych płatności z tytułu cukru w związku z jednolitymi płatnościami obszarowymi, nie można ustanawiać rozróżnienia pomiędzy rolnikami w zależności o tego, czy dostarczają bezpośrednio (na własny rachunek), czy też pośrednio (za pośrednictwem przedsiębiorstw skupu) buraki cukrowe w celu ich przetworzenia?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

22 Zadając swe pytanie, osadzone w kontekście uzasadnienia postanowienia odsyłającego, sąd krajowy zapytuje w istocie, czy art. 143ba ust. 1 rozporządzenia nr 1782/2003 należy interpretować w ten sposób, że sprzeczny z nim jest przepis krajowy taki, jak ten rozpatrywany przez sąd krajowy, który wyklucza z korzystania z oddzielnej płatności z tytułu cukru nieposiadającego prawa z tytułu umowy dostawy rolnika, który dostarcza buraków cukrowych producentowi cukru za pośrednictwem przedsiębiorstwa skupu posiadającego takie prawo, podczas gdy przepis ten przyznaje prawo do oddzielnej płatności posiadającemu prawo z tytułu umowy dostawy rolnikowi, który dostarcza buraków bezpośrednio producentowi cukru, a także nieposiadającemu prawa z tytułu umowy dostawy rolnikowi będącemu członkiem stowarzyszenia plantatorów, który dostarcza buraków cukrowych producentowi cukru za pośrednictwem tego stowarzyszenia, posiadającego prawo z tytułu umowy dostawy.

23 Aby udzielić odpowiedzi na to pytanie, należy ustalić, czy takie uregulowanie krajowe pociąga za sobą dyskryminację, której zabrania art. 143ba rozporządzenia nr 1782/2003.

24 Biorąc pod uwagę stanowisko zajęte przez pozwaną w ramach sporu zawisłego przed sądem krajowym, na wstępie stwierdzić należy, co następuje:

— artykuł 143ba rozporządzenia nr 1782/2003 we wszystkich wersjach językowych w brzmieniu mającym zastosowanie w sporze przed sądem krajowym stanowi jednoznacznie, że oddzielna płatność z tytułu cukru jest przyznawana na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów rolnikom kwalifikującym się do wsparcia w ramach systemu jednolitych płatności obszarowych;

— żadna z wersji językowych tego przepisu nie ustanawia żadnego związku pomiędzy, z jednej strony, obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami, i, z drugiej strony, określeniem okresów reprezentatywnych.

25 Stwierdzeń tych nie podważa wprowadzona później w art. 1 pkt 2 rozporządzenia nr 2011/2006 zmiana art. 143ba.

26 Choć nie można bowiem wykluczyć, że, w wyjątkowej sytuacji, przepis wprowadzający zmiany może stanowić element służący wykładni przepisu zmienionego, taką możliwość należy a priori wykluczyć w sytuacji, gdy przepis wcześniejszy jest jasny we wszystkich swych wersjach językowych.

27 Jest w każdym razie oczywiste, że powoływany w niniejszej sprawie przepis wprowadzający zmianę nie jest jasny we wszystkich swych 19 dostępnych wersjach językowych. W sześciu z nich bowiem, a mianowicie w wersjach językowych: duńskiej, estońskiej, francuskiej, polskiej, portugalskiej i węgierskiej, zawiera on bowiem różnice w jego brzmieniu powodujące powstanie co najmniej dwuznaczności co do kwestii, czy obiektywne i niedyskryminujące kryteria mają być stosowane w odniesieniu do przyznania płatności, czy też ustalenia okresu reprezentatywnego.

28 Ponadto 13 innych wersji językowych, czyli: hiszpańska, czeska, niemiecka, grecka, angielska, włoska, łotewska, litewska, niderlandzka, słowacka, słoweńska, fińska i szwedzka, mają ten sam jasny sens, co przepis będący przedmiotem wykładni.

29 Należy zatem przyjąć, że art. 143ba rozporządzenia nr 1782/2003 nakłada na nowe państwa członkowskie obowiązek stosowania przy przyznawaniu przez nie oddzielnej płatności z tytułu cukru obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów.

30 Powtarza on zatem w istocie zakaz dyskryminacji ustanowiony w art. 34 ust. 4 akapit drugi WE.

31 Należy przypomnieć w tym względzie, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem art. 34 ust. 2 akapit drugi WE ustanawiający zakaz jakiejkolwiek dyskryminacji w ramach wspólnej polityki rolnej daje jedynie szczególny wyraz ogólnej zasadzie równości, która wymaga, by porównywalne sytuacje nie były traktowane w odmienny sposób i by odmienne sytuacje nie były traktowane w sposób jednakowy, chyba że takie traktowanie jest obiektywnie uzasadnione (zob. w szczególności w odniesieniu do art. 34 ust. 2 akapit drugi wyroki: z dnia 11 lipca 2006 r. w sprawie C-313/04 Franz Egenberger, Zb.Orz. s. I-6331, pkt 33; z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie C-33/08 Agrana Zucker, Zb.Orz. s. I-5035, pkt 46; z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie C-365/08 Agrana Zucker, Zb.Orz. s. I-4341, pkt 42).

32 Artykuł 143ba został dodany do rozporządzenia nr 1782/2003 we wcześniejszej wersji w drodze rozporządzenia nr 319/2006.

33 Z motywów: drugiego, szóstego, siódmego oraz od dziewiątego do jedenastego rozporządzenia nr 319/2006 wynika, że jego celem jest zapewnienie wsparcia dochodów rolnikom, którzy produkują buraki cukrowe i którzy kwalifikują się do wsparcia w ramach systemu jednolitych płatności obszarowych.

34 Rozporządzenie to nie ustanawia żadnego związku pomiędzy przyznaniem oddzielnej płatności z tytułu cukru a sposobem dostawy przez rolników producentom cukru buraków cukrowych, niezależnie od tego, czy jest to sposób bezpośredni czy pośredni. Nie ustanawia ono również związku pomiędzy oddzielną płatnością z tytułu cukru a okolicznością, czy dany rolnik posiada prawo z tytułu umowy dostawy.

35 Z uwagi na cel rozporządzenia nr 319/2006 rolnicy uprawiający buraki cukrowe znajdują się więc w porównywalnych sytuacjach niezależnie od tego, czy dostarczają ich producentowi cukru pośrednio czy bezpośrednio, i od tego, czy posiadają oni, czy nie, ustanowione w przepisie krajowym prawa z tytułu umów dostaw.

36 Zgodnie zaś z wykładnią prawa krajowego mającego zastosowanie w sporze zawisłym przed sądem krajowym, dokonaną przez sąd odsyłający i potwierdzoną przezeń w odpowiedzi na żądanie wyjaśnień skierowane przez Trybunał ze względu na rozbieżności w wykładni tego prawa, jakie pojawiły się w przedstawionych temu ostatniemu uwagach pisemnych, zrzeszonemu w ramach przedsiębiorstwa skupu rolnikowi nieposiadającemu prawa z tytułu umowy dostawy, który dostarcza buraków cukrowych producentowi cukru za pośrednictwem przedsiębiorstwa skupu posiadającego prawo z tytułu umowy dostawy, nie można przyznać bezpośrednio oddzielnej płatności z tytułu cukru, w odróżnieniu od, z jednej strony, posiadającego prawo z tytułu umowy dostawy rolnika, który sam dokonuje dostawy, oraz, z drugiej strony, nieposiadającego prawa z tytułu umowy dostawy rolnika będącego członkiem stowarzyszenia plantatorów, który dostarcza buraków cukrowych producentowi cukru za pośrednictwem tego posiadającego prawo z tytułu umowy stowarzyszenia, którego jest członkiem.

37 Wynika z tego, że przepis krajowy taki jak ten rozpatrywany przez sąd krajowy traktuje w różny sposób sytuacje, które są porównywalne.

38 Należy zatem sprawdzić, czy takie zróżnicowane traktowanie jest obiektywnie uzasadnione.

39 W swych uwagach na piśmie rząd węgierski podniósł, że przedsiębiorstwo skupu może co do zasady lepiej wykonywać zadania administracyjne związane z oddzielną płatnością z tytułu cukru. Rozwiązanie przyjęte w prawie krajowym jest, ogólnie rzecz biorąc, bardziej korzystne dla producenta. Zapewnia ono, że rozpatrywanie wniosków jest bardziej skuteczne, ponieważ w jego ramach administracja wydaje

rozstrzygnięcia jedynie w przedmiocie wniosków złożonych przez przedsiębiorstwa skupu, a nie – w przedmiocie wniosków złożonych przez wszystkich zrzeszonych w ich ramach producentów.

40 W trakcie postępowania ustnego rząd węgierski wyjaśnił, że w jego opinii, aby warunki określone w pkt 143ba rozporządzenia nr 1782/2003 zostały spełnione, konieczne jest, aby przedsiębiorstwo skupu jako takie kwalifikowało się do wsparcia w ramach systemu jednolitych płatności obszarowych.

41 Należy jednak podnieść, że zgodnie z dokonaną przez sąd odsyłający wykładnią fakt przynależności rolnika do stowarzyszenia plantatorów posiadającego prawo z tytułu umowy dostawy nie stoi na przeszkodzie bezpośredniemu przyznaniu takiemu rolnikowi oddzielnej płatności z tytułu cukru, choć sam zainteresowany nie posiada prawa z tytułu umowy dostawy.

42 Zatem rolnicy będący członkami stowarzyszenia plantatorów mogą sami składać wnioski o przyznanie oddzielnej płatności z tytułu cukru, i nie stoi temu na przeszkodzie fakt, że zbiorowe rozpatrywanie tych wniosków byłoby bardziej skuteczne. Fakt ten zaś może dotyczyć zarówno tej kategorii rolników, jak i kategorii nieposiadających prawa z tytułu umowy dostawy rolników zrzeszonych w ramach przedsiębiorstw skupu.

43 A zatem, nawet jeśli zastrzeżenia takie mogą dotyczyć rolników zrzeszonych w ramach przedsiębiorstwa skupu lub członków stowarzyszenia, którzy sami nie dostarczają buraków producentom cukru, nie mogą one w każdym razie stanowić obiektywnego uzasadnienia traktowania tych dwóch rodzajów rolników w inny sposób niż rolnika, który sam dostarcza buraki producentowi cukru.

44 W szczególności nie można się na nie powoływać w sytuacji, gdy warunki przyznania oddzielnej płatności na wniosek złożony przez pośrednika skutkują ostatecznie pozbawieniem danych rolników tej płatności, na przykład, gdy:

— rolnicy ci, w przypadku bezczynności tego pośrednika, nie mieli możliwości bezpośredniego złożenia zamiast niego wniosku o przyznanie oddzielnej płatności;

— złożenie przez tego pośrednika na rachunek rolników wniosku o przyznanie oddzielnej płatności jest uzależnione od tego, czy pośrednik ten kwalifikuje się do wsparcia w ramach systemu jednolitych płatności obszarowych, podczas gdy art. 143ba rozporządzenia nr 1782/2003 ustanawia ten wymóg jedynie w odniesieniu do rolnika ubiegającego się o przyznanie oddzielnej płatności, a nie – w odniesieniu do reprezentującego go pośrednika.

45 Należy zatem wyciągnąć wniosek, że zróżnicowane traktowanie takie, jak to rozpatrywane w sporze zawisłym przed sądem krajowym, nie jest obiektywnie uzasadnione.

46 Na zadane pytanie należy zatem udzielić odpowiedzi, że art. 143ba ust. 1 rozporządzenia nr 1782/2003 należy interpretować w taki sposób, że sprzeczny z nim jest przepis krajowy, taki jak ten rozpatrywany przez ten sąd krajowy, który wyklucza z korzystania z oddzielnej płatności z tytułu cukru nieposiadającego prawa z tytułu umowy dostawy rolnika, który dostarcza buraków cukrowych producentowi cukru za pośrednictwem przedsiębiorstwa skupu posiadającego takie prawo, podczas gdy przepis ten przyznaje prawo do oddzielnej płatności posiadającemu prawo z tytułu umowy dostawy rolnikowi, który dostarcza buraków bezpośrednio producentowi cukru, a także nieposiadającemu prawa z tytułu umowy dostawy rolnikowi będącemu członkiem stowarzyszenia plantatorów, który dostarcza buraków cukrowych producentowi cukru za pośrednictwem tego stowarzyszenia, posiadającego prawo z tytułu umowy dostawy.

47 Do sądu krajowego należy w każdym razie dokonanie oceny, czy może on dokonać takiej wykładni prawa krajowego, która byłaby zgodna z mającym zastosowanie prawem wspólnotowym.

W przedmiocie kosztów

48 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (czwarta izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 143ba ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 319/2006 z dnia 20 lutego 2006 r., należy interpretować w taki sposób, że sprzeczny z nim jest przepis krajowy, taki jak ten rozpatrywany przez ten sąd krajowy, który wyklucza z korzystania z oddzielnej płatności z tytułu cukru nieposiadającego prawa z tytułu umowy dostawy rolnika, który dostarcza buraków cukrowych

producentowi cukru za pośrednictwem przedsiębiorstwa skupu posiadającego takie prawo, podczas gdy przepis ten przyznaje prawo do oddzielnej płatności posiadającemu prawo z tytułu umowy dostawy rolnikowi, który dostarcza buraków bezpośrednio producentowi cukru, a także nieposiadającemu prawa z tytułu umowy dostawy rolnikowi będącemu członkiem stowarzyszenia plantatorów, który dostarcza buraków cukrowych producentowi cukru za pośrednictwem tego stowarzyszenia, posiadającego prawo z tytułu umowy dostawy.

Podpisy